

Streszczenie

Metafory w dyskursie genderowym polskiego literaturoznawstwa po 1989 roku

W przedłożonej rozprawie przeanalizowano metafory stosowane w dyskursie genderowym (krytyce genderowej, gejowskiej, lesbijskiej, queerowej i studiach męskości) w polskim literaturoznawstwie po 1989 roku. Wymienione nurty rozpatruje się jako odrębny, mający własne problematykę i stylistykę, odłam krajowych badań literackich. Tezą dowodzoną w pracy jest założenie, że przerośnię stanowią jeden z istotniejszych elementów określających swoistość prezentowanych kierunków literaturoznawczych. Pierwszy rozdział dysertacji charakteryzuje omawiane nurty z uwzględnieniem ich specyfiki w rodzimych studiach. Druga część prezentuje wybrane, kluczowe dla dalszych analiz, teorie metafory. Punktem wyjścia rozważań są szerokie rozumienie przerośni oraz jej interakcyjne ujęcie. Trzeci rozdział pracy zawiera analizę metafor stosowanych w polskim dyskursie genderowym w literaturoznawstwie. Tropy są podzielone na jedenaście grup ze względu na pola semantyczne, które przywołują. Zakończenie eksponuje rolę metafor w kształtowaniu specyfiki omawianych nurtów oraz podsumowuje właściwości przedstawionych przerośni.

Katarzyna Lisowska

Wrocław, 30.08.2016

*Katarzyna
Lisowska*